

MATĚJ
SKALICKÝ

GALERIE **VALCH** **ŘSKÁ**

MATĚJ
SKALICKÝ

MATĚJ SKALICKÝ

Matěj Skalický (1992) je absolventem ateliéru Reklamní fotografie ve Zlíně, přesto byste na jeho webové stránce o produktové fotografie jen těžko zavádili. Jeho web je plný volných souborů a zinů, po trendy reklamě ani vidu, ani slechu. Ani v nezávislé tvůrčí práci však Matěj příliš trendy není. Kolekce jako *Volný soubor*, nebo autorovy ziny (například *Ride My Bike Till I Get Home, Finally I Have Time To Share Today's Sunrise*, *Traktory*, nebo *Land Arts*) jsou sice „šmrncnuté“ konceptuálním uvažováním, ale ani v nich se mladý autor nesnaží urputně klestit cestu světem aktuálního umění a být za každou cenu „in“. Většina věcí se totiž vztahuje k němu samému, k rodině, kraji rodného Valašského Meziříčí, nebo jednoduše vycházejí z jeho každodenního bytí. To je pro mne osobně prodchnuto určitou nostalgií a zálibou v obyčejných (a leckdy také starých) věcech, což už samo o sobě nemusí znít moc atraktivně. Matěj má prostě obyčejnost rád a rád „oprašuje“ věci neprávem zapomenuté nebo opomíjené a může při tom pracovat jak s rodinným archivem, tak fotografovat zapadlá boží muka, nejrůznější stroje, nebo na první pohled neatraktivní českou krajinu.

Bohem pozapomenuté a autorem nalezené předměty představuje také výstava *Tři plus jedna* v Galerii Valchařská. Její název určuje počet artefaktů a také to, že tři snímky vznikly jako uzavřený celek a zbylá fotografie je vlastně solitérním dílem. Milovník klasické ušlechtilé krásy z nich asi na první pohled jásat nebude. Na fotografiích jsou omšelé žíněnky známé z hodin tělocviku a blíže neidentifikovaný chuchvalec prachu, chlupů a vlasů.

Přes možný prvotní odpor však bude muset i ten nejzarputilejší odpůrce po čase uznat, že na fotografiích přeci jen „něco je“. Vzdor zaznamenaným „levným předmětům“ totiž fotografie působí velmi monumentálně a vlastně krásně. Vše je podpořeno tonálně bohatými velkoformátovými zvětšeninami a tři fotografie žíněnek umístěné vedle sebe na mne působí až jako jakýsi „oltářní triptych“ tajného tělovýchovného spolku.

Na všech vystavených fotografiích se pak zpřítomňuje jedna z fascinujících vlastností fotografie. Tou je vztah k plynutí času a jeho fixace v přesně daném okamžiku. Jak žíněnky, tak „chuchvalec“ jsou jakýmsi časosběrným dokumentem dané tělocvičny a daného pokoje. Jsou obrazovou sběrnicí „DNA“ jednoho místa v přesně vymezeném čase, tedy od „bodu nula“ do zmáčknutí spouště fotoaparátu. Vypovídají mnohé a číst se v nich dá jak v knize. Jen je třeba mít chuť na tento Matějův jazyk přistoupit.

Matěj Skalický (1992) is an absolvent of the Advertising Photography Studio in Zlín, although you would just hardly brush against product photography on his site. His website is full of fine art series and zines and no traces after trendy commercials. Even Matěj's artwork is missing the trendy quality. Series such as *Volný soubor* (unbounded collection) or his zines (for instance *Ride My Bike Till I Get Home, Finally I Have Time To Share Today's Sunrise, Traktory* or *Land Arts*) are inspired by conceptual approach but not even in these he strives to pave the way to become cool. Most of his things refer to either himself, family, his birthplace Valašské Meziříčí or simple surroundings and daily life. For me this feels like scented with a certain nostalgia and an appreciation for simple and sometimes old things too, which don't always appear to be pretty. Matěj likes ordinairiness and likes to dust off things which are forgotten or neglected. He works with these the same way as with a family archive of images, like calvaries, different machines or the Czech nature, unattractive at first sight.

These forgotten and found objects are also presented in this exhibition *Three plus One* in Gallery Valchařská. The name is defining the number of artefacts and also the fact that only three images were made to be a closed unit and the rest act as separate pieces. Someone who's into classic noble beauty, won't be that pleased. The photographs are depicting weathered mattresses known from PE classes and an unidentifiable clot of dust and hair.

Despite the first impression of these "nasty" objects we have to admit that there's something going on in these photos. In spite of capturing cheap items the photographs seem to very monumental and beautiful. All is supported by a rich tonality of large format enlargements and the three photos of mattresses placed next to each other are like an altarpiece triptych of a secret PE association.

One fascinating attribute is present in all exhibited photographs which is the relation to the passage of time and its fixture at the right moment. Just like the mattresses, the clot is the timelapse document of a certain gym and a room. They are the DNA image of a location at a specific time from "point zero" to pressing the camera shutter. They tell a lot and can be read like a book. You just have to be willing to accept this language of Matěj.

MATĚJ SKALICKÝ

Matěj Skalický je autorem, který vidí. Vede ho při tom především jeho vizuální intuice a přirozená senzibilita. Pro svoji tvorbu si nikdy nemusel složité hledat téma. On jej od začátku má. Jeho tématem je svět sám ve své nejčistší podobě, vyjevující se především tam, kde se přirozeně pohybuje sám fotograf, což je v tomto případě krajina, příroda, lesní nebo venkovské obydlí. V současném uměleckém diskurzu, kde mladí autoři svými díly zkoumají, reflektují a interpretují skutečnost, zpochybňují, podřívají a ironizují zaužívané vizuální kódy, popřípadě filosoficky rozebírají vlastní médium, Matěj Skalický fotografuje. A pokud se mnozí jiní snaží o komentář či významový posun viděného, Matěj se jednoduše vystavuje prožitkům krásy a stejně tak nekomplikovaně je zaznamenává.

Jeho obrazy přitom nestaví na kráse jako takové. Samy nijak zvlášť „krásné“ nejsou. Náměty z prostředí lesa či jednoduchých interiérů působí spíše nenuceně, místy až banálně. Žádnou přílišnou estetizaci nepřidává ani samotný způsob zachycení, zpracování, adjustace a instalace, který je rovněž střídmý. Rukodělně zvětšované, tonálně spíše jednotvárné snímky jednoduše připevněny na zeď přímo hřebíky, jakoby se dokonce snažily vyvázat z tradice pečlivě komponovaného a efektně vystaveného závěsného obrazu.

Můžeme se tedy zeptat, jaký je smysl těchto fotografií a s touto otázkou se vrátit zpátky ke slovu „prožitek“. Základem snímků Matěje Skalického jsou totiž nezáměrné, spíše vycitované situace v prostoru, které se ho bytostně dotýkají. Obrazové „punctum“ (citlivé, zraňující místo obrazu) je z principu jen stěží přenosné, ale v tomto případě přenos jaksi přirozeně funguje. Je to možné právě díky jeho schopnosti pouštět obraz „přes sebe“, ztotožnit se s ním a stát si za ním bez výraznějšího ohledu na divácké okolí. Právě tímto způsobem autorského uvažování se do obrazu dostává určitý typ autenticity či pravdivosti o věcech – tak jak jsou. Fotografie obsažené v tomto souboru s jejich časovou i místní neurčitostí a tichou daností jakoby ani nepotřebovaly interpretace, nepotřebují vlastní žádný komentář, ani název. Existují samy o sobě, jako zastavené pohledy člověka, který to všechno viděl.

Lucia L. Fišerová

Sedět u ohně a kouřit / Sit by the Fire and Smoke

Photographer Matěj Skalický draws primarily on his visual intuition and natural sensibility. His theme is the world itself, in its purest form, particularly as it reveals itself in the photographer's own natural environment – in this case, the landscape and nature, or in a forest or rural dwelling. Matěj Skalický takes photographs in the context of contemporary artistic discourse, within which young artists treat their works as a means of exploration, as a way of reflecting on and interpreting reality, to question, undermine and mock experienced visual codes, or to analyze their own media. And while many others seek to comment on or shift the meaning of that which is seen, Matěj simply exposes himself to experiencing beauty and records these experiences in an equally uncomplicated manner.

He does not use beauty as such as the basis for his photos, and they themselves are not particularly “beautiful”. His subjects from a forest environment or simple interiors come across as unforced, sometimes almost banal. Matěj does not employ excessive aestheticization, nor does his very way of capturing, processing, and editing, or even his installation method, which is also temperate. His handmade, enlarged, rather monotone images are simply mounted directly on the wall with nails, almost as if they are trying to break free from the tradition of carefully composed and effectively exhibited hanging paintings.

We may thus ask what is the meaning of these photographs, and this brings us back to the word “experience”. The basis for Skalický's shots happens to consist of unintentional situations in space, ones that are more perceived and contemplated, and which touch his innermost human essence. The visual “punctum” (the sensitive and forcefully compelling part of an image) is in principle hardly transferable, but, in this case, the transferal somehow naturally functions. This is possible thanks to this photographer's ability to let the image “flow over him”, to identify with it and stand behind it with no noticeable regard of the surrounding audience. It is specifically this type of the author's thinking that introduces some kind of authenticity and truthfulness about things to the image – about things as they really are. It is as if his photos, with their temporal and situational non-specificity and quiet definiteness, do not even need an interpretation, any commentary, or even a title. They exist on their own – scenes frozen in time, from the perspective of a man who saw it all.

Lucia L. Fišerová

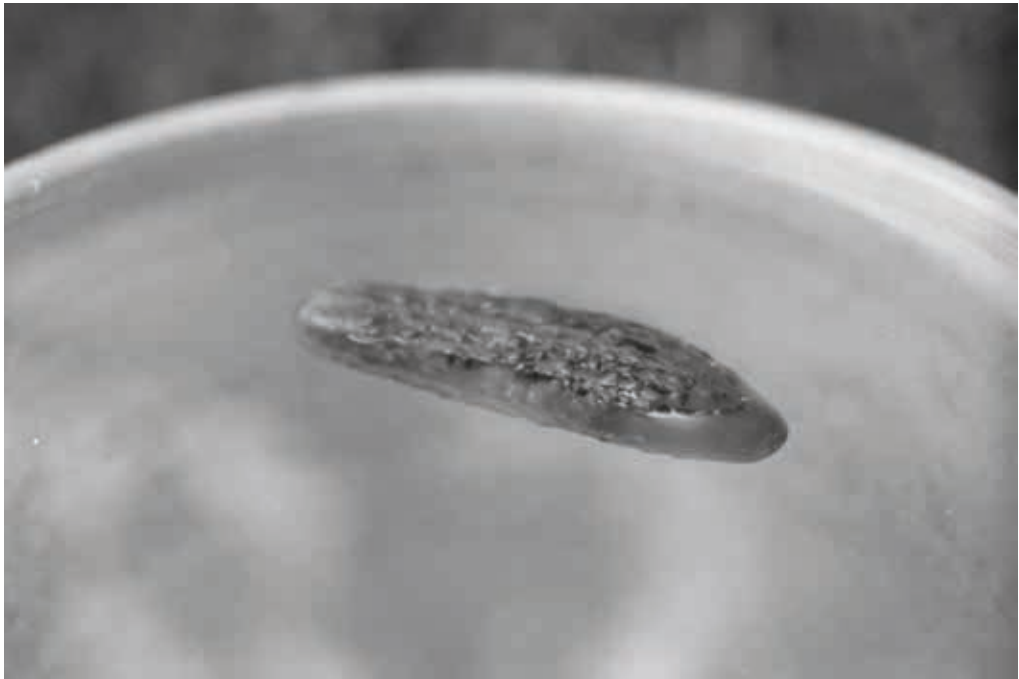

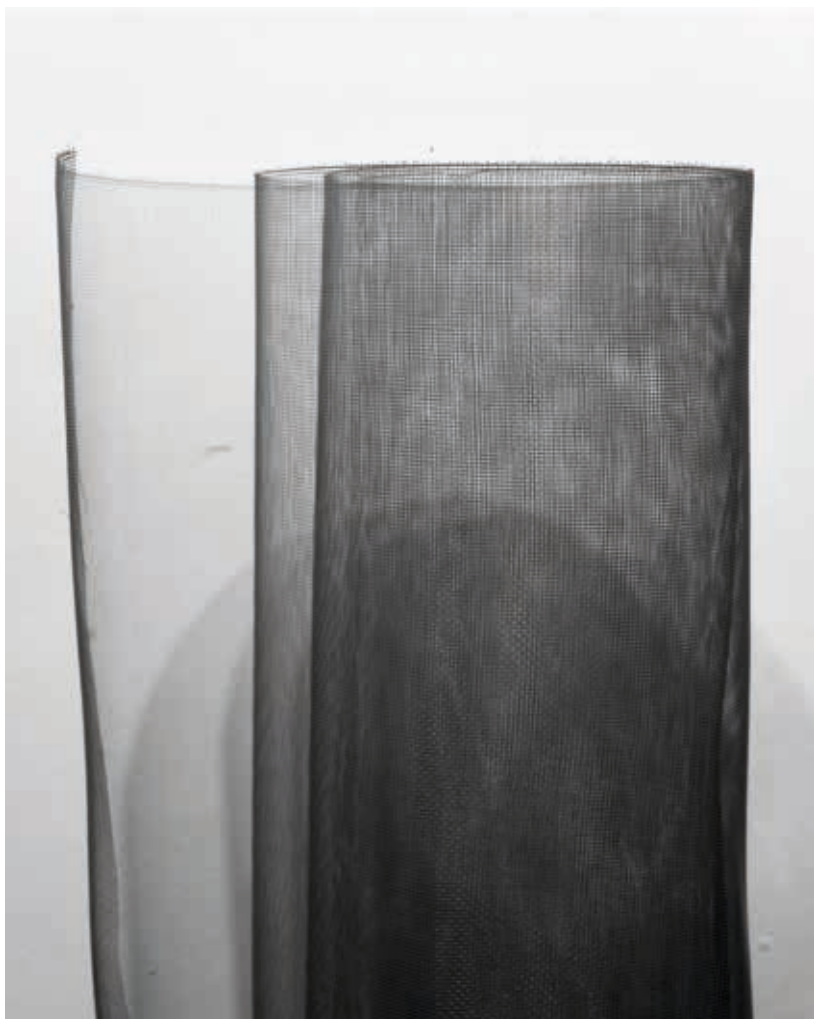

Volný soubor, 2018

Žíněňky, 2014

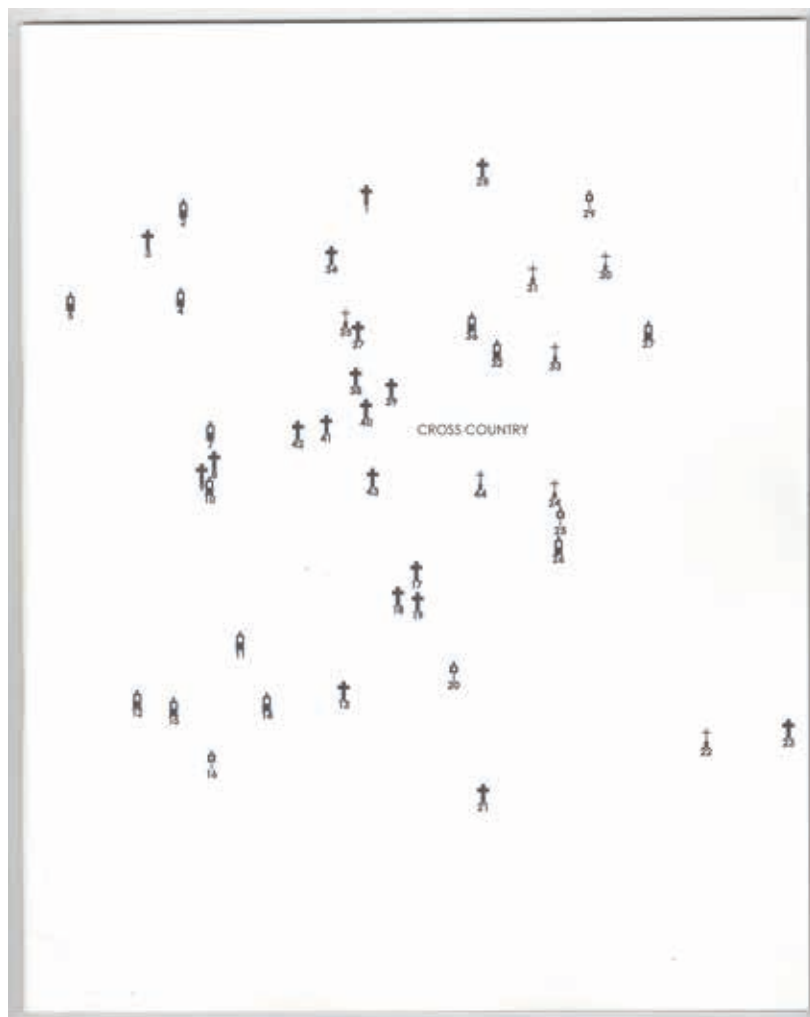

Prach, 2013

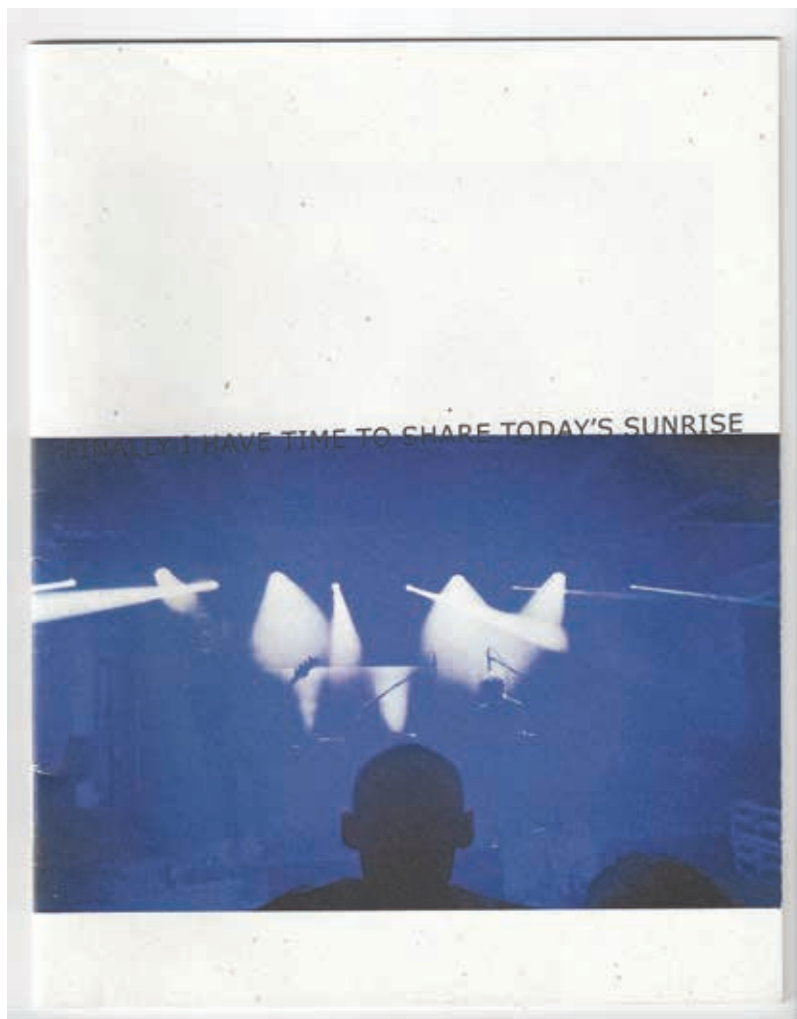

Zine

Cross Country, 2015
36 stran
náklad 15ks
+ 200ks dotisk

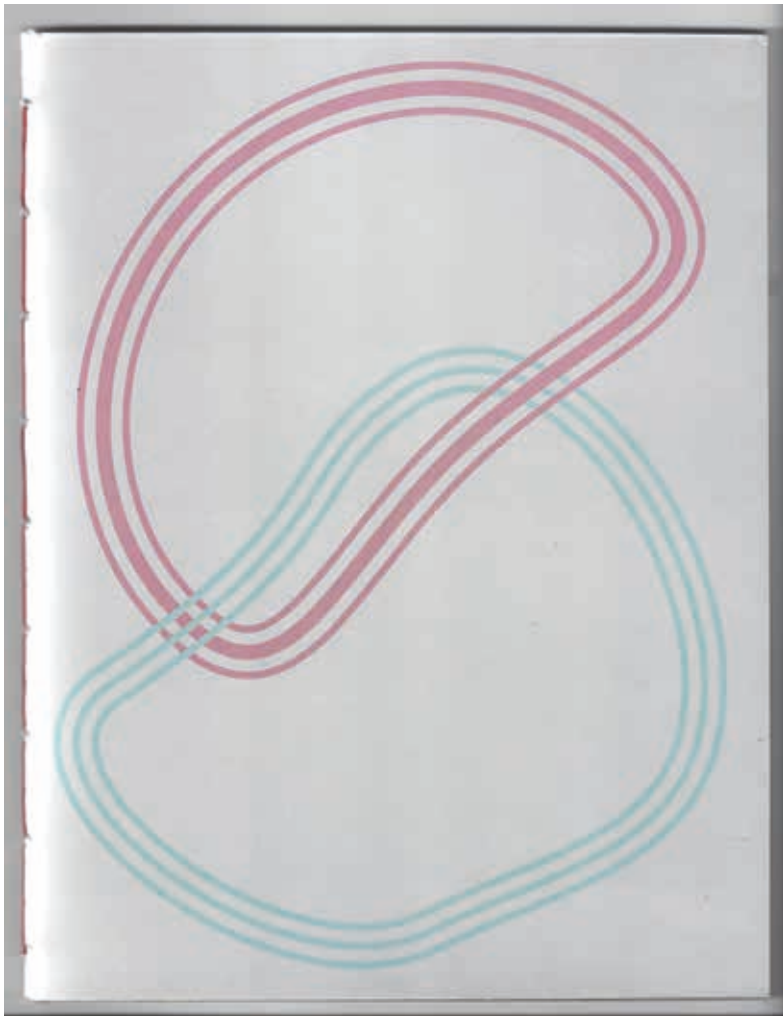
Finally I Have Time
To Share Today's
Sunrise, 2016
20 stran
náklad 3 ks

Land Arts, 2017
32 stran
náklad 20 ks

Ride My Bike Till
I Get Home, 2016
120 stran
náklad 3 ks

Svatební obřad,
2018
32 stran
náklad 3 ks

Traktory, 2018
56 stran
náklad 100 ks

MATĚJ SKALICKÝ

Životopisné údaje / Curriculum Vitae

1992	narozen ve Valašském Meziříčí, otec Pavel, matka Kateřina
2007-2011	SPŠ Stavební ve Valašském Meziříčí
2011-2012	Stavební inženýrství, VUT Brno
2012-2018	ateliér Reklamní fotografie, UTB ve Zlíně
2016	University of Lapland, Rovaniemi, Finsko (Erasmus)

Samostatné výstavy / Solo exhibitions

2018	<i>Rozmazat</i> , Czech Photo Centre, Praha
2018	<i>Mouchy</i> , Fotofestival Uničov, Uničov
2016	<i>Sedět u ohně a kouřit</i> , Fotografická galerie Fiducia, Ostrava
2015	<i>Prach, zátiší a lístky</i> , M-klub, Valašské Meziříčí

Skupinové výstavy / Group exhibitions

- 2018 *Kdo je vítězem?*, Galerie výtvarného umění v Ostravě
- 2018 *Výstava samorostů*, zámek Zlín
- 2017 *Doupě*, Siřem
- 2017 *Ylín*, Galerie Kabinet T., Zlín
- 2016 *Vernisáž*, Photogether Gallery, Zlín
- 2016 *Josefov 01*, Bastilion IV, Josefov
- 2016 Independent Photography Studies Seminar, ULapland, Rovaniemi, Finsko
- 2016 *Osmnáctá sklizeň*, budova 64, Zlín
- 2015 *Když si prdnu, mám chuť na jahody*, MAX32, Zlín
- 2015 *Menu2*, Vakuum Gallery, Lublaň, Slovinsko
- 2015 Zlín Design Week, Photogether Gallery, Zlín
- 2015 PechaKucha night Zlín, Dům umění, Zlín
- 2015 *Klauzury*, Photogether Gallery, Zlín
- 2014 *Die Welt ist schön*, Photogether Gallery, Zlín
- 2014 Festival KÚRA, Kutná Hora
- 2014 Workshop Ruda Slaska, Ruda Slaska, Polsko
- 2014 Projekty ARF, Photogether Gallery, Zlín
- 2013 *Dvě tváře Prahy*, Václavské náměstí, Praha
- 2013 *Last Minute*, Photogether Gallery, Zlín

Web

matejskalicky.com
rozmazat.tumblr.com

Foto: © Petr Pikulík

Matěj Skalický

Fotografie © Matěj Skalický

Texty © Lukáš Bártl, Lucia L. Fišerová

Překlad: Biana Chladek (text Lukáše Bártla)

Vydavatel: Tiskárna Helbich, a. s. / Galerie Valchařská

Grafická úprava © Barbara Zemčík

Tisk: Tiskárna Helbich, a. s.

Brno 2019

ISBN 978-80-7609-004-0

Text Lucie L. Fišerové vznikl k výstavě Matěje Skalického ve Fotografické galerii Fiducia (2016) a následně byl otištěn v časopisu Fotograf, kterému děkujeme za možnost užít jeho anglický překlad.

GALERIE **VALC** **AŘSKÁ**

